

1930-ban Budapesten született. Főbb kutatási területe a XIX. és XX. századi magyar irodalomtörténet, irodalomelmélet és esztétika. Tanszékvezető egyetemi tanár a Kossuth Lajos Tudományegyetemen, s ugyanitt jelenleg a Magyar Nyelvi, Irodalmi és Néprajzi Intézet igazgatója is. 1974-ben nyerte el az irodalomtudomány doktora fokozatot „A költői műalkotás fő sajátosságai” (Akadémiai Kiadó, 1972.) című művével, mely líraelméleti és általános esztétikai irányú eredményeinek összefoglalása.

Az utóbbi évtizedben két könyve jelent meg magyar nyelven, s negyven fontosabb tanulmányt adott közre hazai szakfolyóiratokban. Idegen nyelven három cikke látott napvilágot, s társszerzőkkel együtt készítette Handbuch der Ungarischen Literatur című munkáját (Corvina, 1977), mely az angol és francia kiadás mellett megjelent finnül és lengyelül. Tudományos munkásságából kiemelkednek a kortárs magyar költészet kérdéseivel foglalkozó munkái: a „Líra a XX. században” (Tankönyvkiadó, 1975), „Weöres Sándor” (Akadémiai Kiadó, 1978); valamint az irodalomtörténet, szemiotika és nyelv-tudomány határterületein folytatott vizsgálatait összefoglaló „A nyelvi műalkotás jelentése” című kötete (Debrecen, 1984).

Ajánlók: *Barta János, Kálmán Béla, Németh G. Béla*

Tarnai Andor

1925-ben született Gyulán. Fő kutatási területe a régi magyar irodalom és tudomány története, különös tekintettel a hazai latin nyelvű alkotásokra. Az ELTE tanszékvezető egyetemi tanára, az MTA Irodalomtudományi Intézetében a kritikátörténeti kutatások vezetője. 1981-ben a magyar irodalmiság középkori kezdeteiről szóló disszertációjával elnyerte az irodalomtudomány doktora fokozatot. Az utolsó évtizedben 3 könyve jelent meg (egy társszerzővel együtt), 13 cikket publikált, közülük kettőt idegen nyelven. Legfontosabb művei: A magyar kritika évszázadai I, A kezdetektől a romantikáig (Csetri Lajossal közösen, Szépirodalmi Kiadó, 1981. 545 o.); „A magyar nyelvet írni kezdik” — Irodalmi gondolkodás a középkori Magyarországon (Akadémiai Kiadó, 1984. 345 o.); Bél Mátyás: Hungariából Magyarország felé (Szépirodalmi Kiadó, 1984. 348 o.). Munkásságának legfőbb eredménye a magyar középkor és a XVIII. század intellektuális történetének teljes újragondolása és újraértékelése, számos fontos ismeretlen mű feltárása, a kritika- és tudománytörténet új módszerének kidolgozása.

Ajánlók: *Keresztury Dezső, Klaniczay Tibor, Németh G. Béla, Tolnai Gábor*

Filozófiai és Történettudományok Osztálya

Almási Miklós

1932-ben született Budapesten. Szűkebb szakterülete: esztétika, filozófiatörténet. Jelenleg az ELTE Bölcsészettudományi Kara Esztétika Tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára. 1972-ben A látszat c. munkájával nyerte el a filozófiai tudomány doktora címet. A mű modern filozófiai problémák kategória-elemzés formájában adott analízise és kritikája.